

PRZYKORZENIĆ (1) *vb pf*

part praet act przykorzeniwszy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przyprawić korzeniami: Pirweys piyał gorzałkę/ dziś żuwkę gotuią/ Pięknie przykorzeniwszy iefzczeń ocukruią. RejWiz 60v.

Formacje współrdzenne cf KORZENIĆ.

MP